

כל הזבחים פרק ראשון וזבחם

ונמלך. שלא יגרשנו: דילמא שאני ספס. דללו סתמא הוא אלא
שלא לשמה ממש: דאניסוק. משאר כל האמשים והגסים [לשם]
גירושין של ז' וכל ז' אלא ספס. דעדיפא מקמייתא דהא חז
בבבא הוא: דאין צריד. וגריפה מסתמא דמחא כעשה שכתב
לא היה בדעתו של בבל לז' וליתקן תורה אור

[גמין דה]

לשם האחרת: כסופס טופסי גיטין.
שתי חומותיו לו סופס לטון טפס.
מוליל בלעז: מקום פרי אס כו'.
דחז עיקר גופא אלא סתמא פסול
ואף על גב דליתקן לשם כתיבות
לכשחזקו לו: וז' רמי מילפא אפרמי.
ארכינא ורב קפא קפא דקאמר ב'
דמי רבא ארדו וביטנו: דרב
יודוס אמר רב. לקמן בפרק בית
שמאי (דף ע"ג): לשם מולין כשירס.
קדי' סברא דחיה היא כדמפרש
דמינה מחרבין דה דבר שאור מיט
מושל (ג' ט) לעקר אה שמו: דלאו
מינס. כגון מולין שאני מין קדשים
לא מחרבין דה ואין שמו נפסל על
הזבח לעקר שמו ממנו: פסול.
לגרס צ' אשה אחרת: ואפי' לשם
עובדים טובים. דהא שלא לשם האשה
קמי' דמשמע שלא לשם אשה זו אלא
לשם אשה אחרת כל דהו ואלו
דעובדים טובים לא צ"ח גירושין
היא מהניא לפסול אלא דלא מיה' ד'
[מחרבין] דה: דל עובדים טובים
מינס. וזוהא נמי דלא מיה' לא
מחרבין דה אפילו הכי פסול דהוה ליה
סתמא דמיה' לאו לשם אשה זו
נכתב: דל מולין מינייכו. כדסבירא
לן דלא מיה' ולא מחרבין דה דלא
מיה' הוה הוה ליה שמיטין סתם
ואמרן לשם סתמא כשירה: טופו.
(ס' כל כלי חרס וגו') (ויקרא י"א) ולא
מולין כס.

גיטין פ"ו, פ"ט

[קמי' סתמא כסנו וזמנא
דגיטין ליה]

[לקמן מו:]

*יתר על כן *כתב לגרש את אשתו ונמלך
מצאו בן עירו ואמר לו שמי כשנדרשם אשתו
כשם אשה פסול לגרש לו דילמא שאני
התם דאניחך ליה לשם גירושין דההיא אלא
מהא *יתר על כן ייש לו שתי נשים
ששמותיהן שוות כתב לגרש את הגדולה לא
יגרש בו את הקטנה דילמא שאני התם
דאניחך ליה לשם גירושין דההיא אלא מהא
יתר על כן *אמר לבלול כתוב ולאיהו שארצה
אגיש פסול לגרש בו דילמא שאני התם דאין
ברירה אלא מהא *הכותב טופסי גיטין צריך
שיניה מקום האיש ומקום האשה *ומקום
העדים ומקום הזמן ואמר רב יהודה אמר
שמואל אף צריך שיניה מקום הרי את מותרת
לכל אדם: תו רמי מילתא אחריית מי *אמר
רב יוחנן אמר רב המאת ששחטה לשם
עולה פסולה *שחטה לשם חולין כשירה
אלמא דמינה מחרבין בה דלא מיה' לא
מחרבין בה דמינה' כל הגמ שנכתב שלא
לשם אשה פסול (ס' ואפי' לשם עובדים
טובים נמי פסול ושני גמ דל עובדים טובים
מיה' היה ליה סתמא וסתמא פסול קדשים
דל חולין מינייהו היה ליה סתמא וסתמא
כשירים ורמא מילתא אחריית מי אמר רב
יהודה אמר רב המאת ששחטה לשם עולה
פסולה שחטה לשם חולין כשירה אלמא
דמינה מחרבין בה דלא מיה' לא מחרבין בה
דמינה *התניא ר' יוחנן ור' יוחנן ור' יוחנן
מצי' ושני עשר חולין אצל קדשים במדבר
אצל תנור מה מדבר אצל תנור לא מהניא לה
כלל אף חולין אצל קדשים לא מהניא ליה
כלל *דרתן *תנור שחציו כגסרים או בוריות
ונמצא שרץ במקום אצל תנור סמא *כחות
שחיה פחותה ופוקה בקש ומשולשלת לאור
התנור שרץ בתוכה התנור סמא שרץ בתנור
אובלין שבתוכה סמא רבי אליעזר מטהר
אמר רבי אליעזר קל דומד אם הציל במת
הדומד לא תציל בבלי דרס הקל אמר לו לא
אם

תורה להאמיר עבדא כדאמר ר' חזקוני
ו*צ"ב דגישין (דף ק' וס"ח נמי סליקין [גמין] כפ"ב דגישין (דף ק' וס')
דכוחם כעבדא דהאורא כדאמר ר' חזקוני
ויהא דליתיה: כתב לגרש את אשתו ונמלך כו'. תימה מה
ענין זה אלא סתם ויש לומר (א' דס"ד)
כיון דנמלך אס כן מסתמא כדכתיב
מסתמא שאני יחזור צו יגרש מו
שיריה: ה*כותב טופסי גיטין
כו'. כל הא' שמעיות כפ' כל הגמ
[גיטין דף ק' וס') ותימה דלא קתני כדכתיב
יתר על כן דעל כדכתיב יתר הוא
דמכל הא' קמייתא לא מיה' למדק
סתמא פסול אלא מקד ויש לומר
דמקום דאמר לבלול דקמי' ברישא
*הך יתר כו' כן *דייקין מזה
[סתמא] דייקין מינה אין ברישא
וקשה לה"ל ילחך דפ"ק דפסחים
(דף י"ד) תנן הוסיף ר"ע אף ע"כ
דלמחן דמקד מילתא דר' תימא כולל
[וולן] הסומא דר' רבנן לא שמעין
לס ממונתים דר' עקיבא דמיידי
כפסולא [דאורייתא] מיה' יס לומר
*ואפי' דקמי' הוסיף דל סתם כו'
ליה לא סתם *קמחשך לן מדי:
ואמר רב יהודה אמר שמואל
אף לר' ר' טיטוס כו'.

אלימך לאותו דרב יהודה משום
דמינה דייקין גיטין דלחיה כרבי
אלימך דאמר עדי משרה כרבי
דק"ל סוטה ואיכא דמקד לה סתם
כר"מ ומפרש מפני התקנה משום
קמי' ולדודיה לכתב למדק מינה
סתמא פסול יו: ואפי' לשם
עובדים טובים נמי פסול. מדקמי'
שכתב שלא לשם אשה דמשמע
[כג' גמס ככלל ולא דמי שאלא למחן
דכל הזבחים דלא אמרינן אפי' חולין
ככלל דהתם איכא לפרושי שכתב שלא
לשם זבה זה אלא לשם זבה אחר:
ורמינה' חולין ולא חולין חולין
ואפי' כלי שטף מלי.
מפרש בקמחשך שרץ בחולין וחולין
כפנייה לא מיעבי' כלי חרס דכל
מיטמא מגב אלא אפי' כלי שטף
דמיטמא מגב אין חולין שכתב יו'
[ממחשך] שטף כלי שטף אף מקבל
טומאה מאויר כלי חרס כדאמר כפ'
קמחשך דפסחים (דף כ') אכלין מקבלין
טומאה מאויר כלי חרס ואין כלים
מקבלים טומאה מאויר כלי חרס

שימה מקובצת

ח' ואפי' לשם זבה נמי

פסול. דהא חזקוני

שלא לשם אשה

ותיבת דפסחים נמי

גירושין דהו' כדכתיב

לשם ואפי' לשם

נמי לא עז' וז' מיה'

מיה' כפ' סתם

דמינה' שחטה

כפסולא שלא דמי

לשם ששטף ובי' לשם

וישאל לשם נמי גיטין

נמי שחטה כדאמר ר' חזקוני

והא חזקוני ור' יוחנן

אין ור' יוחנן ור' יוחנן

שלא לשם זבה כי הריא

או היה כפסולא אלא

חשאה דקמי' שחטה

שלא לשם זבה כי הריא

לשם זבה אחר. ותיב

פסול: כ' דקמחשך ליה

מיה' דר' יו: תיבת

מיה' נמי מחרבין כו':

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת

כ' כל כלי חרס וגו' ותיבת